

ralske Opsang, der er Tale om her i § 1, og at derfor det ærede Medlem i Virkeligheden heden ikke inderst inde har noget som helst Ønske om, at denne moralske Opsang skulde udgaa. Hvorfor, spørger det ærede Medlem, har den højtærede Minister taget Troskaben ud af § 1? Det er ikke mig, det er Landstinget, der har taget Troskaben ud af Paragraffen.

Det ærede Medlem gjorde derefter nogle Bemærkninger med Hensyn til §§ 18 og 19. Maa jeg hertil sige, at det ærede Medlems ukvindelige Had til overflødige Ord i dette Tilfælde synes mig at have ført det ærede Medlem for vidt, idet det ærede Medlem henviste mig, der skulde svare nogle Minutter efter, til en eller anden Spalte i Rigsdagstidenden for 1919, hvor jeg kunde finde, hvad det ærede Medlem mente om disse Paragraffer 18 og 19. Nu skal jeg være den sidste til at benægte, at jeg har læst ethvert Ord, det ærede Medlem har sagt i denne Sag, men jeg tør jo ikke paastaa, at dette er ensbetydende med, at jeg husker hvert Ord, og det er Grunden til, at jeg ikke er i Stand til at svare paa det ærede Medlems eventuelle Indvendinger med Hensyn til §§ 18 og 19.

Det ærede Medlem gjorde derefter en Bemærkning med Hensyn til Lovforslagets § 40, idet det ærede Medlem mente, at en Maaned var en for lang Frist at give for Afsigelsen af den dér omhandlede Kendelse. Hvis det ærede Medlem anede, hvorledes jeg har stridt og stræbt for at faa en længere Frist forkortet til denne Maaned, vilde det ærede Medlem rose mig for, at man fra Administrationens Synspunkt er kommet ned til en saa relativt kort Frist, som 1 Maaned er fra et Ministeriums Synspunkt.

Endelig gjorde de ærede Medlemmer Fru Elna Munch og Hr. L. D. Rasmussen nogle Bemærkninger med Hensyn til dette Lovforslags Forhold til Bestemmelserne om uskiftet Bo. De ærede Medlemmer udtalte begge, at det vilde være ønskeligt, at der i Lovforslaget indsattes en Bestemmelse, som svarede til § 141 i Ægteskabsforslaget af 1918—19, hvorefter den efterlevende Ægtefælle er berettiget til at hensesidde i uskiftet Bo, medmindre den afdøde Ægtefælle ved Testamentene har udelukket derfra. Jeg kan egentlig heroverfor kun gentage, hvad jeg sagde ved Fremsættelsen, eller hvad der staar i Bemærkningerne, at naar disse Bestemmelser er udelukket af dette Lovforslag, er Grunden den, at det, naar man dels paa Grund af, hvad der allerede er vedtaget, dels af i øvrigt anerkendte

Grunde har begrænset dette Lovforslag til at omfatte Ægteskabets Retsvirkninger, ikke er naturligt at optage Regler om uskiftet Bo i et saadant Forslag. Dertil kommer den Omstændighed, som man dog ikke helt kan se bort fra, at disse Bestemmelser for Tiden er til Overvejelse i den særlig sagkyndige Familieretskommission i Forbindelse med de andre arveretlige Spørgsmaal og der behandles saaledes, at man har Grund til at tro, at disse Forhandlinger er saa langt fremskredet, at der i nær Fremtid kan ventes Forslag i den Retning.

Naturligvis indrømmer jeg, at disse Grunde til Ikke-Optagelse af de omhandlede Bestemmelser i nærværende Forslag i det væsentlige er formelle. Jeg kan derfor ikke have noget at erindre imod, at de ærede Medlemmer fremsætter dette Ønske, og at det drøftes i Udvalget, hvis man da ikke mener at kunne slaa sig til Ro med den Begrundelse, hvormed jeg foreløbig har afvist Optagelsen af disse Forslag.

Med Hensyn til det ærede Medlem Fru Elna Munchs Ønske om ogsaa i dette Forslag at faa optaget det tidligere Forslags § 190 om gift Kvindes Adgang til Næringsdrift og § 192 om Beskatningens Betydning for Valgretten dels til kommunale Forsamlinger, dels til Hjælpekassen, maa jeg heroverfor ogsaa hævde, at uanset Berettigelsen af Realiteten i disse Ønsker hører det ikke naturligt ind under en Lov om Ægteskabets Retsvirkninger at give Bestemmelser for Næringsadkomst eller for Udøvelse af Valgret. Jeg kan derfor ikke se rettere end, at disse Forslag maa henvises til vedkommende Lovomraade og vedkommende Minister, og jeg maa, hvis man, hvad jeg i øvrigt efter denne Forhandling ikke har nogen som helst Grund til at tvivle om, ønsker snarest at afslutte Ægteskabslovgivningen, dog efter mine Erfaringer fra de Forhandlinger, som har fundet Sted i Landstinget, advare imod, at man til dette Forslag nu her i Folketinget knytter Bestemmelser, som i alt Fald kan føre til, at Sagens Gang gennem Rigsdagen og navnlig gennem Landstinget besværliggøres i højere Grad.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.